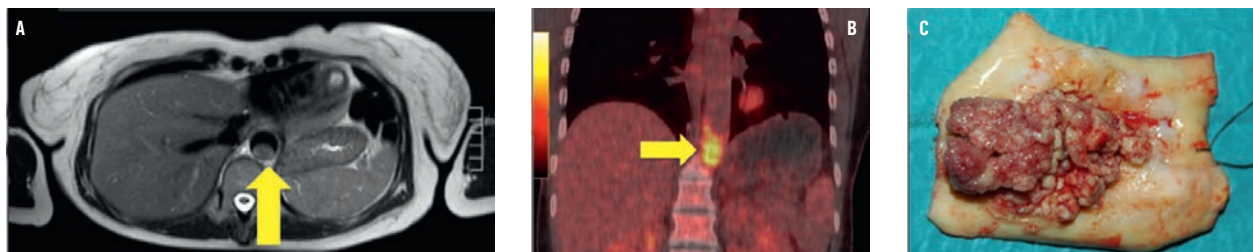

Fluorodeoxyglukose-PET/CT af angiosarkom i aorta

En tidligere rask 54-årig kvinde blev henvist efter i 8-10 måneder at have haft abdominalsmerter, et vægttab på 12 kg og jagende smerter i benene.

På en konventionel CT af thorax, abdomen og bækken sås i aorta descendens en karopfyldende proces, som initialt ikke blev beskrevet. I den videre udredning blev hun først MR-skannet (A), dernæst blev der foretaget fluorodeoxyglukose (FDG)-PET/CT (B), hvor den intraluminal proces i aorta blev beskrevet. På PET lyste processen op som det eneste patologiske fund (B, gul pil). På mistanke om malignitet blev hun opereret med en bloc-resektion af den tumorholdige del af aorta descendens (C) med indsættelse af protese. Histologien viste lavt differentieret endotelderivert sarkom/angiosarkom.

De primære tumorer i aorta er sjældne højmaligne neoplasmer, og patienterne har en middelloverlevelse på 16 måneder efter diagnosen [1]. På verdensplan er der beskrevet ca. 145 tilfælde, hvoraf ca. 45 var angiosarkomer [1-3]. Differentialdiagnostisk

er det på konventionel CT og CT-angiografi vanskeligt at differentiere tumorer fra andre langt hyppigere tilstande som aterosklerose og muraltromber. Her viste FDG-PET sig at være et værdifuldt værktøj, idet aterosklerose og murale tromber ikke lader op.

Rosa Marie Andersen

E-mail: rosaande@rm.dk

Nikolaj Eldrup

Karkirurgisk Afdeling, Aarhus Universitetshospital

INTERESSEKONFLIKTER: Forfatterens ICMJE-formularer er tilgængelige sammen med artiklen på Ugeskriftet.dk

LITTERATUR

1. Chiche L, Mongrédien B, Brocheriou I et al. Primary tumors of the thoracoabdominal aorta: surgical treatment of 5 patients and review of the literature. *Ann Vasc Surg* 2003;17:354-64.
2. Seelig MH, Klingler PJ, Oldenburg W et al. Angiosarcoma of the aorta: report of a case and review of the literature. *J Vasc Surg* 1998;28:732-7.
3. Fatima J, Duncan A, Maleszewski JJ et al. Primary angiosarcoma of the aorta, great vessels, and the heart. *J Vasc Surg* 2013;57:756-64.

UGENS BILLEDE

redigeres af:

Tove Agner

Karen-Lisbeth

Bay Dirksen

Ida Gjørup og

Peter Hovind

Ugeskr Læger

2016;178:V67952